

V MINULOSTI SE NENIMRÁM, ŘÍKÁ PRO VLASTU REGINA RÁZLOVÁ

„Taky bych mohla být už mrtvá! A to, že nejsem, je už samo o sobě dobré, ne?“ směje se herečka Regina Rázlová. Z hereckého Olympu padla až na samé dno, ale dokázala se vrátit. Kdo by čekal trosku, má smůlu.

Vypadá to, že poslední dobou se do vašeho života vrací samé dobré věci – divadlo, film i děti. Co vám právě teď dělá radost?

Nedávno měla v Divadle Ungelt premiéru hra Mezi úterým a pátkem, kde hraju. Je to moc hezké představení a obecenstvo reaguje úžasně. Je to takový prastarý příběh o manželském trojúhelníku, který všichni velmi dobře znají. Ať už je ten vztah utajený, nebo se prolomil, všichni v hledišti i na jevišti se do něj umíme zařadit, a proto se diváci velmi dobře baví. Buď na úkor svůj nebo na úkor svých současných či minulých partnerů. Zdá se, že tato inscenace se velice dobře strefila do doby a nálady publika. Od července pak vystupuji na Letní scéně v představení Divadla Ungelt Kurtizána. To je příběh jiný, ale také věčný – dvě ženy, kamarádky, a mladý muž, na něhož se ovšem každá dívá jinýma očima. Je to z doby secese, v nádherné scéně, s krásnými kostýmy, a protože Praha má se secesí mnoho společného, tak to do sebe krásně zapadá. Když jdete Hradčany na Nový svět na Letní scénu Ungeltu a procházíte prastarými uličkami, po dlažbách, po nichž šla historie a stovky, tisíce osudů, a pak vstoupíte velkými dubovými vraty do hradní zahrady, kde je vestavěné divadlo – už to je zážitek! Jen tam jít. A je to krásné hraní. Do toho prostředí a k letnímu večeru se Kurtizána úžasně hodí. Je to na pomezí pláče a smíchu, krásné a dojemné. Navíc takový příběh může lehce potkat každého z nás. Představte si, že se váš milovaný syn zamiluje do kamarádky. Ne do své, ale do vaší!

To tedy nevím, jak bych reagovala...

No vidíte. A to si říká spousta lidí v hledišti, když pomyslí na ty své vypiplané synáčky. I proto má představení takový úspěch, je ze života.

Co říkají na návrat k divadlu lékaři, to emoční i fyzické vypětí asi není zrovna nejlepší na vaše podlomené zdraví?

Zdraví nestojí za nic. Ale s námi důchodci je to už trochu jinak. My se buď sami udržujeme na hladině vlastní pílí, anebo nad námi všichni už mávají rukou. Ono už nám pořád něco je. Ten čas, kdy to bylo jen někdy, je ten tam, teď už to je pořád a vážné. Prostě do sebe nalupu prášky a injekce v pořadí, v jakém mám, a jdu. Studentům často říkám, že herec, ve kterém není vášeň, zaťatost, umanutost a zarputilost, by měl jít dělat něco jiného. A k divadelnické zarputilosti patří i to, že jdete hrát, i když doktorovi tvrdíte, že určitě neéé. Po hraní divadla se stýská.

A vám se stýskalo?

Součástí mé duševní hygieny bylo, že jsem zatáhla oponu.

Jaké to bylo vrátit se po těch letech na divadelní prkna? Nevyplují občas na povrch staré křivdy?

Součástí šarmu mládí je neodpouštět, ale čas vás to naučí. A já to dělám i sama vůči sobě. Víte, stejné množství zla má větší sílu než stejné množství dobra. Takže pokud začnete kooperovat s křivdou a nespravedlností, tak vás to pohltí. Já patřím k těm šťastným lidem, kteří mají přátele dlouhodobé, kteří se mnou prošli časy zlými i dobrými a zůstali. A je to báječný klan lidí, kteří žijí i pro něco jiného, než jsou jen ty nutnosti a nezbytnosti života. Dokážeme si i hrát, jezdit na výlety, slavit...

Vážně se vám dařilo a daří být tak velkorysá vůči těm, kteří vám nějak ublížili?

Vidím to tak, že je to jejich problém. Oni si s tím musí žít. Oni si tím zničili život. Mí přátelé a rodina i já jsme měli problémy, ledasco pohnulo našimi osudy, a ne vždy v dobrém... Ale to špatné nejde za mnou, nýbrž za nimi. Oni vždycky byli a zůstali uvězněni v situaci, kdy mohli říct „Proboha, co jsem to provedl? To musím napravit“. A s tím, že to neudělali, musejí žít oni.

Takže věříte na boží mlýny?

Já si mlýn představuju dost realisticky a nikdy jsem neviděla, jak někoho ty lopatky vyloženě drtí. Ale myslím, že to samoužírání je dost velký trest. A nemůžete mu uniknout, ani když jste cynik. Protože i cynici mají manželky nebo rodiče a ti už cyniky být nemusí. A také se na to můžete dívat jinak. Třeba tu krásnou práci, kterou dnes mám, bych nikdy neměla, pokud by se i špatné věci neudály tak, jak se udály. Hein, Knop, Upír, Pavel Vítek, Patrik, Dášenska, Dobrunka, farář Kvasnička, Kamila, Leona, Nataša, Dan, Jana, Jan, i stateční doktoři – třeba by mě tihle lidé minuli a s nimi i ta úžasná práce.

Máte radši historické hry, s krásnými dobovými kulisami, nebo spíš současné?

Ke každé hře patří něco jiného a každé pomáhá něco jiného, co jí ulehčí cestu k divákovi. Mohou to být kostýmy a krásné kulisy. Ale když není představení povedené, nepomůže mu nic. Ale musím říct, že korzet není úplně nejpohodlnější kousek oblečení. I když dělá lepší figuru, dámy, nedoporučuju!

Nedávno vás televizní diváci mohli vidět v seriálu Policie Modrava, předtím v detektivce Případy 1. oddělení. Jaký byl návrat před kameru?

Natáčení Policie Modrava s režisérem Jaroslavem Soukupem bylo především příjemné setkání dvou dávných přátel. Byla to hezká práce, on je v preciznosti taková „stará škola“, i když možná by se zlobil, že to takhle říkám, ale já to myslím v dobrém.

Jak se změnila atmosféra natáčení od dob, kdy jste hrála v seriálu 30 případů majora Zemana?

Změnila. Logicky, už jen proto, že technologie jsou jiné.

Co říkáte na současné „rychloseriály“?

I herec je jen člověk, který musí platit složenky bez ohledu na velikost a šíři svého talentu. Jde o to, aby se u svého povolání udržel. Je mnoho povolání a málo vyvolených. Opravdových velkých příležitostí, na kterých se roste a které z vás dělají kumštýře, bylo a je málo. A mezitím se musíte nějak živit a tohle je taky způsob. Jiná věc je, nakolik to ničí řemeslo.

Právě, nekazí to kumšt?

To nemohu posoudit, nejsem kritik a nedohledám všechny souvislosti. Ale v poslední době jsem viděla některé své bývalé žáky a musím říct, že jsou to vynikající herci – Bára Hrzánová, Karel Roden, Radek Holub, Karel Dobrý, člověk jen zívá, co z nich jde a jak to publikum potleskem vestoje oceňuje. A to je báječné a znamená to, že dobrý herec zůstane dobrým hercem, seriály neseriály. Ale vím, že práce kvapná, málo platná. Říkám to denně svým vnoučatům. A navíc, můj muž mi vždycky říkal „dáma nikdy neutíká“.

V divadle tenhle časový stres není?

Divadlo stojí na léty prověřených postupech a například čas, který je potřebný na zkoušky, neošidíte. Tam se to nevyplácí.

Vrátila jste se k hraní, po letech odloučení máte pohromadě i rodinu. Stále bydlíte s dcerou?

I to potřebuje klid a zkušenost. Pokud jako dítě nevyrostete v několikagenerační rodině, pak to

může být překvapení. Ale nám to klape. Rádi pořádně i velké rodinné sešlosti, přijede i syn a to znamená další a další vnoučata, sbíráme židle, kde se dá...

Dlouho jste své děti ale neviděla, dcera odjela do Francie, jak vůbec prožívaly tu dobu, kdy se vám nedařilo?

Jsou události, které nepoznamenají jen vás, ale změni život celé rodině, i přátelům, a to jsou moc těžké chvíle a vyrovnat se s tím, není jednoduché. Dotkne se to velkého množství lidí, a vy přitom nemůžete nic než de facto jen přihlížet. O tom se nedá vyprávět do veselých časopisů. O tom jsem napsala knížku. Nedělám si ambice na spisovatelskou dráhu, je to svědectví o něčem, co zažívá spousta lidí, jen o tom nemluví nebo nepíší. Podat svědectví je ale důležité.

Neříkáte si někdy, že já jsem do toho tehdy šla?

To nejde. Kdybyste rozbíjela zpětně jedno svoje rozhodnutí po druhém, co vám zbude? Co z vás zbude? Ono stačí, co vám rozbíjejí ostatní.

Tvrdíte, že posloucháte intuici, nemyslíte, že vás tehdy zradila?

Všichni jdeme po nějaké cestě a nikdo neví, co je za zatáčkou, ale přesto se musíme rozhodnout. Čas nečeká. Není se koho ptát. Máte malé děti, staré rodiče, každý to má jinak, málokdo má správné a kvalitní informace, a přesto musíte jít. A pak? Pak už tam jste. Za zatáčku není vidět, ani tam ani zpět. A vy musíte jít po cestě, musíte platit složenky, musíte vyprat, nakoupit, uvařit, určitě chce někdo nové boty. Někam dál, třeba do modravých dálav, vidět není. Málokdy je to lepší. Musíte se hlavně udržet zdravá.

Co vám pomáhalo v těch nejhorších chvílích?

Naučíte se modlit, žít sama se sebou, protože nikoho jiného k tomu nemáte. To není málo. Modlitba není jen o nějakém typu náboženství, modlitba je prožitek, který musíte najít, odříkat andělíčku, můj strážníčku nebo Otčenáš ještě neznamená, že se umíte modlit.

Týká se to přání?

Takhle jednoduché to není, ale patří to k tomu.

Máte nějaké rituály, koníčky, které vám vždycky vylepší náladu?

Rituály jsou dobré. Kávička to v mém případě není, uklízení pokládám za doživotní nutnost. Ale říkám si, že je to druh terapie, aby mě to tak neštvalo. Pomáhá mi práce na zahradě. I když to není rituál, ale taky nutnost, protože jinak vás zahrada přeroste! Je neuvěřitelné, jak příroda dokáže být rychlá!

Jezdíte i s traktůrkem?

Ježišmarjá, to ne! Ale sekačka mne občas nemine. Snažím se uplácet vnoučata, zatím jsou levnější, než kdybych si platila hodinového manžela.

Nehodila by se tudíž v domě nějaká ta mužská síla?

Vy znáte nějaké mužské pomocné síly? A kolikrát si o tu pomoc říkáte? Já jsem skeptická, co se mužů týče. Kamarády samozřejmě mám, i v dobách zlých mi pomáhali, ale celkově jsem skeptik.